

ĐÀ LẠT,

16 NĂM NGÀY TRỞ LẠI

*lekhanhduy*



16 năm trở về, một tháng nhóc lùn đi u đi về c tháp tùng cùng ba mẹ trong đoàn du lịch của trường ng tiểu học đến Đà Lạt vào một ngày tháng 6. Một tháng về Đà Lạt lúc bấy giờ còn đang lúi trong trí nhớ thủa nhóc ấy là khu nhà trọ gỗ, một phòng sà sài với 2 chiếc giường cho 4 người lùn và 1 đứa con nít nọm ng đi về c ngăn cách bởi một tấm màn mỏng. Đi m đáng nhớ nhất của căn phòng trọ ấy chính là ban công nhìn thẳng ra hồ Xuân Hương ng ng m. Đà Lạt lúc đó còn là buổi chiều và m có thể ng nhóc rúc mình trong chăn ng vui trong lúc m và các cô đi dạo ch Đà Lạt. là nh ng con đ c chênh vênh, hiu h t nh ng ngôi biệt thự c hay m t

chiếc xe hơi của ai đó đậu vào vỉa hè bên đường dốc và còn là những hình ảnh với các điểm tham quan còn lưu lại trong album ảnh của gia đình. 16 năm sau, những nhóc béy giờ đã là những sinh viên năm cuối và hoàn thành luận văn đồ họa, quyết tâm đi du lịch bụi ở trại Lạ đã ám ảnh mình suốt bao năm qua và cũng đã thâu tóm cái khao khát được sống trong cái không khí lành lành, lãng đãng đầy chất thơ của nó.

Chuyến đi được lên kế hoạch trước 3 tháng. Công việc tìm hiểu luôn bắt đầu bằng cách... google. Tiếp sau đó là đăng ký nick các điểm đàn đờm và tham khảo ý kiến. Vấn đề quan tâm đầu tiên chính là... nhà trọ. Với tiêu chí rẻ, yên tĩnh, tiện nghi, không cần quá tiện nghi, cần chỗ nằm và máy nước nóng để đi chơi và nghỉ ngơi là được rồi, hàng loạt địa điểm tìm kiếm với giá cả ghi nhận là khoảng 100.000-150.000 được đưa vào danh sách để bắt đầu liên hệ. Sau khi nhận được phản hồi từ những nhà nghỉ Trung Nga, niềm hi vọng còn bắt đầu duy nhất chính là biệt thự số 14. Tuy nhiên niềm hi vọng này sớm bị tàn khi nghe chủ khách sạn báo giá 200.000/phòng 2 người kèm theo câu nói "Nước lên thì bèo cũng phải lên thôi". Ngay lập tức, danh sách các điểm khác được đưa lên. Đầu tiên là ngôi làng gần chợ của biệt thự số 14 – biệt thự số 4, giá phòng là 150.000, thuê xe máy là 80.000/ ngày. Giá rẻ! Nhưng khi thay, cô chủ báo cho thuê 2 ngày 28,29/7, trong khi mình cần thuê 28,29,30/7. Vậy là đành bỏ qua và đi biệt thự số 4 vậy. Số nhà của chuyến 2 là số căn nhà của nhà nghỉ của cô Thanh gần hồ Tuy nhiên Lâm (giá phòng 100.000, thuê xe máy 50.000 nhưng không TV, wifi, nước nóng) với nhà nghỉ Hùng Hoa gần đường 3/2 (giá phòng 150.000, thuê xe máy 60.000, TV, nước nóng, có wifi không) (Chỉ hai nhà nghỉ này search google được khá ít thông tin, gọi điện thoại thì cách nói chuyện của cô chủ rất dễ thương). Cuối cùng quyết định chọn nhà nghỉ Hùng Hoa, chuyến khoản trước 100.000 để gửi chị với hi vọng số nhà của chuyến này không quá tệ. Vậy là coi như ổn, gọi điện thoại đặt 2 vé ghế nằm Thành Bưởi khi hành lúc 11g đêm ngày 27/7, đón khách tại ngã tư Thành Đức, sau đó là chuyến bắt đầu cho chuyến đi hòa bình như mọi lúc.

Đêm 27/7, ra trạm xe Thành Bưởi ngã tư Thành Đức chờ xe. 10g khuya nhà xe đã gọi báo bình ổn, màu xe và hướng khoảng 11g30 xe sẽ ra. Đánh giá trước đó là nhà xe Thành Bưởi làm việc khá tận tình và chuyên nghiệp. Nhưng 11g30 rồi 11g40, hết xe ghé nghỉ để nghỉ ngơi nhưng khách rồi đi nghỉ ngơi chờ xe ghé nằm màu trắng và chạ đầu.. Bắt đầu sự bất ngờ. Khách ra trạm xe đã đi gần hết, chỉ còn hai bong bóng ở ngã tư phía thành phố để tìm hình bóng chiếc xe trắng. 11g50, chiếc xe trắng mong ngóng chờ mãi đã xuất hiện ở trạm trung chuyển và hai bong bóng với vẻ xốc xếch lao ra xe để bắt đầu chuyến đi đến miền cao nguyên. Vậy là chiếc xe ghé nằm màu trắng nằm ở Đà Lạt mà mình mang theo hai niềm hi vọng khác nhau: một niềm tin được sống lại cảm xúc cách đây 16 năm và một niềm tin biệt Đà Lạt mang một vẻ đẹp nào.

Lúc đó, gió thổi, tiếng cười theo tiếng nhạc, tiếng của quạ nghiêng cánh ở trên xe. Xe chạy đến đường đèo ào ào thì mọi người cũng không nói sâu được. Phải ráng thì mới có gì xuýt

“đồng ý” Diêm Vàng có hỏi “Vì sao con chết?” mà còn biết đồng ý trại Lữ. 3g50 sáng, nhìn bên đồng ý thùy mặt bên là vách núi với hàng hà sa số thông, mặt bên như vực thẳm trong đêm. Lòng đỉnh ninh chốc khoảnh 5-6 giờ sáng số trại Đà Lạt. Vội mà lúc 4g10 sáng, anh tiếp viên trên xe cút giờ nói như nhàn, lịch sự “Kính thưa quý khách, kính thưa quý khách. Chúng ta đã đến thành phố Đà Lạt, quý khách vui lòng kiểm tra lịch trình đồng ý chuồn bước xuống xe”. Choáng toàn tập. Xe chùy gì mà nhanh khiếp thối không biết. Đà Lạt lúc 4 giờ sáng, các căn nhà trong thành phố như phân thành nhieu tuồng nhieu lớp theo độ cao của núi đồi, số ng mố giảng ngang thành phố, như ánh đèn hắt lên trong số ng tở nên cái đẹp mớ o, lung linh làm ngổ ngổ mớ m thùy đề mê và sung số ng. Xe đến trạm Phan Bội Châu, tiếp trên xe bước xuống, với cái áo khoác mớ ng tanh với chiếc đồng ý mớ đi đồng ý đọt Sài Gòn, không thối không rùng mình trong cái lạnh của phố núi lúc mớ sáng. Xe trung chuyển trên tình leo lên như con hẻm dốc dốc trại Đà Lạt đưa khách tiếp tiếp đồng ý đi mớ khách yêu cầu. Đến karaoke Na Na ở hẻm Trại Lê, xuống xe, cảm giác đầu tiên là rờn rợn. Trong bóng đèn tiếp như mớ c, hai bóng ngổ ngổ i lờ mờ đi bước xuống mặt con dốc trong không gian im phẳng phẳng và cái không khí lờ mờ ngổ ngổ i. Đồng ý chân tiếp c khách số n Minh Vân, gọi tiếp n thối i cho cô Hoa chố nhà nghố ra rờ c. Đang loay hoay trong bóng tiếp i, bóng lù lù tiếp sau lờ ng mớ t bóng ngổ ngổ i lom khom bước ra. Giết mình tiếp ng ngổ ngổ i, bình tĩnh tiếp i thì ra đó là cô chố nhà nghố. Cô đến đi men theo bên hông ra phía sau khách số n Minh Vân, tiếp c mớ t hiếp lên mớ t căn nhà như màu tiếp ng, số ch số nhìn ra mớ t góc thành phố, xa xa trong màn đêm có thối thùy mớ t con đồng ý ng uếp lờ n với tiếp i thông ven đồng ý. Đẹp !!! Ít ra tiếp i lúc này thì lờ a chố n này khá đúng đồng ý.

Lên như n phòng, phòng chố có cái tiếp i tiếp n duy như t là không có toilet riêng mà mớ i tiếp ng (3 phòng) dùng chung mớ t toilet. Toilet và phòng tiếp c tiếp t số ch số, trang trí đẹp thối ng. Cô Hoa chố nhà niếp mớ n, tiếp n tình chố bớ o tiếp ng li tiếp ng tí. Quá mớ t mớ i, thêm chẵn êm nớ mớ m, hai tiếp a chui vào ngổ vùi mớ t giếp c lờ y tiếp i số c tiếp mai còn vì vu.

7g30 sáng, mớ mớ t tiếp y, nhìn qua cửa sổ phòng xuống con dốc tắm tiếp i đêm qua, bóng cảm thùy mãi nguyếp n khi tiếp c mớ t ta là mớ t con dốc uếp lờ n với tiếp i tiếp cây thông ngay góc đồng ý ng và vài cảm dã quố trong nớ ng số mớ ng vàng. Đà Lạt là đây, cái mà ta mong mớ i đi tìm suốt 16 năm qua. Đánh răng súc miệng, bước ra hành lang, nhìn ngôi nhà, nhìn như ng khóm hoa tiếp ng bên ban công, tiếp i sân nhà cô đang tiếp ng hoa trong khi con gái cô đang chố i đùa với chú chó tiếp thối ng, nhìn thành phố xa xa và con đồng ý ng thông reo uếp ng lờ n, tiếp i thêm mớ t tiếp n nớ a thối m như rờ ng “Mình đã lờ a chố n đúng”.

Bước vào phòng thay tiếp chuồn bước đi ăn sáng và tiếp o tiếp, cô Hoa mang vào cho mớ t bình trà actisô tiếp m tiếp ng ngọn tiếp t, uếp ng mớ t ly tiếp nh hớ n.

Xuống nhà tiếp y xe, mớ t tiếp c Sirius tiếp i 2010, hai tiếp a tiếp tiếp c ra tiếp tiếp ng 3/2. Tiếp xăng và tiếp t

đi hành trình khám phá thành phố ngàn hoa. Vẫn còn đây những ngôi nhà cũ với cây thông bên đường. Xa xa nhìn Langbian mây phủ những chiều. Và thời gian làm cho những kẻ mê mẩn Sài Gòn lên không khi nào choáng ngợp chính là ... hoa cẩm tú cầu. Chưa bao giờ thấy như ở đây hoa quý phái này lại nở rộ và bung nở một cách tràn lan khắp nơi khắp ngõ ngách, nở rộ những thành phố này. Những quả cầu xanh ngắt hút hồn ánh mắt của kẻ phẫn nộ xa xôi đi. Đưa xe xuống khu Hòa Bình rồi vòng quanh hồ Xuân Hương, thăm hồ nước Đình Tiên Hoàng ra ngã năm đi hồ. Cho xe chèo thuyền trên Hồ Thiên Vương, đến khi chán thuyền rồi thì rẽ vào một lối nhỏ. Bên đường là những luống cây súp lơ, xa xa nhìn thấy thung lũng đầy quýt màu đỏ tươi đỏ bazan là những nhà trồng rau, hoa. Cho xe đi dạo qua các góc ngách xa xôi khu trung tâm. Tối 9g, hai đứa bắt đầu đi, ghé qua một tiệm mì quýt bên đường Đà Thiển. Hai tô mì quýt giá 20.000/tô, không rời với sinh viên (nhất là quen với giá chợ khu Thủ Đức và làng đi hồ Linh Trung) những hài lòng với chút lòng mà đi biệt là đĩa rau tươi non, ấm áp. Buổi đi no nê, hai đứa đưa xe ngược về trung tâm thành phố, đánh một vòng quanh hồ Xuân Hương rồi ghé xe vào tham quan chợ Đà Lạt. Sau đó chèo xe về nhà nghỉ nghỉ thêm chút đi lấy sách đi du lịch.

Hôm 3g chiều, sau khi đã nghỉ ngơi giờ chiều 3 tiếng, hai đứa bắt đầu cho chuyến du ngoạn chiều và tối. Rút kinh nghiệm từ chuyến áo khoác mỏng tang không thể thiếu gì trước cái lạnh phố núi, buổi chiều hai đứa đóng bọc dày và ấm hơn hơn. Mục tiêu đầu tiên những đứa trong buổi chiều hôm nay là nhà thơ Mai Anh. Trại chiều Đà Lạt không một giọt nắng, mây vẫn che phủ những chiều nhìn Langbian và tiếng còi gió lạnh lâu lâu thổi những khách lẻ hành. Sau khoảng hơn 20 phút tìm đường và vòng vèo hết lên lối xuống dốc theo con đường Phạm Ngọc Thạch, cuối cùng ngôi nhà thơ màu hồng đã hiện lên trước mắt.



[I Love Đà Lạt](#)